

DENGÊ KURDÎSTAN

BÎJÎ KURDÎSTAN A AZAD Û DEMOKRATÎK

- DENGÊ KURDÎSTAN YENİDEN YAYINLANIRKEN
- KKP 8. KONGRESİNE SUNULAN MK RAPORU
- 8. KONGRE KARARLARI
 1. PARTİ TÛZÛĞÛMÛZÛN İHLALİ HAKKINDA ÖZELEŞTİRİ
 2. PARTİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI ÜZERİNE
 3. YASAL PARTİLERE ÜYELİK HAKKINDA
 4. YAYIN SORUNU
 5. MERKEZ DİSİPLİN KURULU OLUŞTURMA
- PARTİ TÛZÛĞÛMÛZÛN İHLALİ HAKKINDA ÖZELEŞTİRİ KARARININ GEREKÇESİ
- PARTİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI ÜZERİNE KARARIN GEREKÇESİ
- HAKLAR VE GÖREVLER
- SORUNLARIMIZ ve ÇÖZÜMLERİ
- SEKİZİNCİ KONGRE SONUÇ BİLDİRİSİ

ORGANA WEŞANA NAVENDÎ A PARTÎYA KOMUNÎSTA KURDÎSTAN

Sal: 26, Hejmar: 23, Tarîx: Tebax 2017

DENGÊ KURDÎSTAN YENİDEN YAYINLANIRKEN

Merhaba!

13 Mayıs 2017'de toplanan KKP 8. Kongresinin 4 Nolu kararı Merkez Komitesi'ni parti yayıncılığını canlandırma-
kla, varolanları yeniden organize etmek
ve güçlendirmekle görevlendirdi. Bu ka-
rar uyarınca Dengê Kurdîstan'ı yeniden
yayınlamaya başlıyoruz. Bu, hem KKP 8.
Kongresi'nin kararı; hem de parti mer-
kez yayın organına karşı saygı borcu-
muzdur.

KKP'nin resmi, merkez yayın organı
Dengê Kurdîstan 'dır.

Dengê Kurdîstan'ın en son sayısı
Haziran 1999'da çıkan 22. Sayıdır.
Bundan sonra fiilen ölüme terk edilmiş;
2003'te açılan, ama işletilmeyen İnter-
net yayını haricinde Dengê Kurdîstan'ın
sesi soluğu çıkmamıştır.

Dengê Kurdîstan 'ın ölüme terkedilmesi
ile KKP'nin ölmeye bırakılması arasında
sıkı bağ vardır.

Uzun vadede KKP'nin tasfiye edilme-
sinin ilk taşları Dengê Kurdîstan
yayıncılığının kurutulmasıyla döşendi.

Partiyi reorganize etme iradesi göste-
ren 8. Kongre merkez yayın organını
yeniden canlandırmak kararıyla bu
sürece son veriyor. Dengê Kurdîstan 'ın
hem dijital yayınının yenilenmesi, hem

basılı yayın ve dağıtımının canlandırıl-
ması KKP'nin reorganizasyonunda çok
önemlidir.

KKP canlı kaldıkça, onun soluğu olan
merkez yayın organı Dengê Kurdîstan
'in sesi de çikacaktır.

DENGÊ KURDÎSTAN'ın yayın hayatı ile
KKP'nin mücadele hayatı arasında sıkı
bağ vardır. Dengê Kurdîstan, KKP'nin
sesi ve soluğudur. Başka hiçbir yayın
parti merkez yayın organının yerini tut-
maz ve onun yerine ikame edilemez.

Parti yayıncılığı merkezi ve gövdesiyle,
tepesi ve tabanıyla esas olarak bütün
parti teşkilatının görevidir. Tüm
yoldaşların bu bilinçle davranacağına;
dergimize her bakımdan katkı
sunacağına inancımız tamdır.

Dengê Kurdîstan 'daki imzasız yazılar
partiyi bağlar. İmzalı yazılar ise imza sa-
hibi organ ve bireyi bağlar.

Bu sayıda bazı Kongre belgelerine yer
veriyoruz. Gelecek sayıda buluşmak di-
leğiyle.

Ağustos 2017, DENGÊ KURDÎSTAN

KKP 8. KONGRESİNE SUNULAN MK RAPORU

Yoldaşlar,
KKP MK adına hepinizi saygıyla selamlıyor, kongremize başarılar diliyorum; kongremize katılan konuklarımızı selamlıyor, kendilerine hoşgeldiniz diyorum. Kongremizi yapabilmemiz için çaba harcayan yoldaşlarımıza ve bize ev sahipliği yapan Alman komünistlerine teşekkür ediyorum.

Avni Gökoğlu'dan Hasso ve Döndü yoldaşlara, Elmas kardeşlerden Devrimci Alilere, Köylü Mehmetlerden İhsan Özsoylu'lara, Nusret Korkmaz'lardan İhsan Yılmaz'lara, Halil Uluğ'lardan Yusuf Ali Erbay'lara, Tuncay Atmaca'lardan Teğmen Ali'lere ... kadar tüm parti Yoldaşlarımızı saygıyla anıyorum...

Yoldaşlar

7. Kongremiz KKP'nin fesh edilip edilmemesi konusunu ele alırken o zamanki dünya ve Türkiye koşullarının kısa bir analizinden yola çıkıyor ve şöyle diyor:

"Emperyalist güç odakları arasındaki çelişkiler tehlikeli biçimde şiddetlenmektedir; bu çelişkiler dünyanın değişik bölgelerinde doğrudan müdahaleler ve "Proxy Wars" (Vekalet Savaşları) denilen lokal savaşlar biçiminde tezahür etmektedir. Dünyamız, I. Dünya Savaşı öncesindeki durumu andıran bir tarzda, yeryüzünün büyük güçler arasında yeniden paylaşılması kapışmasını yaşıyor. Bellibaşlı emperyalist güçler korkunç ölçüde silahlanıyor.

Onları kendi bölgelerinde hakimiyet peşinde koşan ikinci derecede emperyalistler takip ediyor. Emperyalist batı ittifakı toprakları haricinde süren savaşların ardı arkası kesilmiyor. 17. Yüzyılda Westfalya Barışı ile konan 'devlet sınırlarının dokunulmazlığı' ilkesi büyük devletler tarafından rakipleri aleyhine sakınmasız biçimde çiğneniyor.

Dünya günden güne daha derin eşitsizliklerin, çelişkilerin, haksızlıkların ve bunların yol açtığı çatışma ve belirsizliklerin içine yuvarlanıyor. Dünyanın bir avuç zengin emperyalist ülkesiyle, çok sayıda yoksul ülkeler, az sayıda zengin sefahati ile dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun sefaleti arasındaki uçurum derinleşiyor. Emperyalist metropol ülkelerin kendi bünyelerindeki sosyal çelişkiler de büyüyor. Bu ülkelerde yabancı düşmanlığı, ırkçılık, şovenizm ve neo-faşizm tırmanıyor, hükümetler gerçek ya da muhtemel bir "terör saldırısı" bahanesiyle "demokrasi tatili" uyguluyor, asker ve polis kuvvetlerini her tarafta teyakkuz duruma geçiriyor, rejimler gitgide otoriterleşiyor."

Yoldaşlar

Emperyalist dünyadaki çelişkiler git-tikçe daha da keskinleşti. Emperyalist metropollerdeki emekçi sınıfların yoksulluğu ve buna bağlı olarak toplumsal

tepkileri şiddetlendi. Bunun sonucunda bazı ülkelerde sol sloganlar atan kimi partiler güç kazanırken; emekçi kitlelerin hoşnutsuzluklarını ve göçmen sorununu, miliyetçilik ve benzeri argümanları kullanan faşist ve gerici akımlar da güç kazanmaya devam etti. İngiltere'de Brexit oylamasında Avrupa Birliği'nden çıkma sonucu elde edilmesi ve Amerika'da Trump'ın başkan seçilmesi emperyalist dünyanın merkezinde "içe büzülme" eğilimlerinin artmakta olduğu sinyallerini veriyor. Emperyalist dünyada meydana gelen değişiklikler emperyalizm kavramını unutturmak ve ona sevimli bir çehre kazandırmak için uydurulan "küreselleşme" balonunun sönmekte olduğunu gösteriyor. Sistem kaos içindedir. Küreselleşme kavramının mucidi olan IMF ve Dünya Bankası bile artık bu kavramı nadiren kullanmaktadır. "Küreselleşme" dedikleri yeni emperyalist ilişkilerin en önemli ayağı olan okyanuslararası konteyner ticareti durma noktasına gelmiş, en büyük taşımacılık konteynerleri Güneydoğu Asya limanlarında çürümeye terk edilmiştir. Öyle ki "küreselleşme" savunuculuğu dahi el değiştirmiş; bu kavramın bayraktarlığı son yıllarda dünyanın en büyük sermaye ihracatçısı konumuna erişen ve adeta finansörü haline gelen Çin'in eline geçmiştir.

Emperyalist dünya geçen yüzyılın sonlarında olduğu gibi iddialı ve özgüvenli değildir artık. 'Ebedi barış ve refah' palavraları bitmiş; emperyalist kapitalist sistemin çelişkileri tüm acımasızlığıyla dışa vurmuştur. Bu çelişkilerin en yoğun

yansıdığı Ortadoğu ve ülkemiz Kürdistan kan ve ateş içindedir. Emperyalist güçler arası çatışmaların laboratuvarına dönüşen Ortadoğu'daki kanlı kaos birbirinin gözünü oymak için fırsat kollayan en iri emperyalistleri ve kargaşa ortasında kendine pay koparmaya heveslenen bölgesel emperyalistleri her an için tehlikeli bir genel savaş ortamına sürükleyebilir.

Kürdistan bu hesaplaşma sahasının tam göbeğinde, halen parça parça, halen işgal ve boyunduruk altındadır. 21'inci Yüzyıl'ın Kürtlerin yüzyılı olacağı, Ortadoğu'yu dizayn edenlerin Kürtlere yeni Ortadoğu'da özgür bir yurt için imkan sağlayacağı türünden analizlere ihtiyatla yaklaşılmalıdır. Kürdistan'ı yeniden doğuşa getirecek olan şey halkımızın mücadelesi ve olgunlaşmakta olan tarihsel şartlardır. Kürdistan'ı boyunduruk altında tutan devletlerin hem birbirleriyle çelişkileri şiddetlenmekte, hem iç dokuları parçalanmakta, hem de ömürleri dolmaktadır. Buna bu güçlerin hayatta kalmak için dış maceralara, emperyalist maceralara atılma hevesleri ve şiddetlenen toplumsal çelişkiler de eklenmelidir. Böyle bir uluslararası ve bölgesel ortamda Kürdistan işçi sınıfı ve emekçilerinin öncü partisi olmak ancak çetin mücadele koşullarına göre çelikleşmiş, militan, devrimci bir komünist partisiyle mümkündür. Leninist parti normlarından iyice uzaklaşmış bir yapıyla bu görevin üstesinden gelemeyiz. O yüzden önümüzdeki acil hedef Leninist, bolşevik nitelikte bir partiyi günümüz koşullarına uygun olarak yaratmaktır.

Yoldaşlar sadece dünya ve Ortadoğu'nun mevcut hali değil; bizzat Türkiye'deki durum da bizden böyle bir partileşmeyi talep etmektedir.

Hatırlayacağınız üzere biz 7. Kongre Raporumuzda Türkiye'deki siyasal gidişatın gitgide kötüleşmekte olduğunu tesbit etmiş; KKP'nin feshedilmemesi gerektiğini ısrarla savunmuştuk.

Kongremiz bu tesbitleri onaylamış; %90'dan fazla oy çokluğuyla MK Raporu'na onay ve dolayısıyla da KKP'nin tasfiye edilmesini bize dayatmaya çalışanlara red cevabı vermişti.

7. Kongre Raporu'nda şöyle deniyordu:

"AKP iktidarı, Anayasa dahil olmak üzere, istediği hukuki değişiklikleri yapıyor, istediği kanunları çıkarıyor, bunu yapamadığı zaman 'kanun benim' diyerek bildiğini uyguluyor. Bu gidişatın tersine, daha iyiye dönüşeceğinin emareleri şu anda bulunmuyor; tam tersine bütün emareler Türk rejiminin gitgide daha baskıcı, daha başınabuyruk, daha faşizan bir rejime doğru gitmekte olduğunu gösteriyor. Her şey Erdoğan'ın iki dudağından çıkacak söze bağlıdır. Ufukta bunun düzeleceğini gösteren bir ağartı henüz yoktur." Bu tesbitten bir kaç ay sonra, 15 Temmuz darbe girişimi oldu ve AKP OHAL ilan ederek şiddetli bir yıldırma hareketine girişti. OHAL ilanı ile birlikte HDP milletvekilleri, belediye başkanları, aydınlar, gazeteciler ve pek çok HDP ile BDP üyesi, il ve ilçe başkanları tutuklanarak hapse atıldılar. Bunu daha binlerce insanın tutuklanması, kamu görevlilerinin, akademisyenlerin işten el

çektirilmesi ve öteki uygulamalar takip etti. Kürdistan baştanbaşa bir açık hapishaneye dönüştü. Üçer ay aralıklarla uzatılan olağanüstü hal olağan hale geldi. Kürdistan'da köyler, kasabalar ve kentlerin kuşatılarak halkın aylarca sokağa çıkma yasakları altında evlerine hapsedilmesi rutin hale geldi. Pek çok yerleşim yerinde birçok mahalle adeta yerle bir edildi. Birleşmiş Milletler verilerine göre son iki senede ikibinden fazla insan öldürüldü ve yarım milyon ile bir milyon arasında insan yerlerinden göçertildi.

Türk devleti Kuzey Kürdistan'da "çökertme hareketi" sürdürürken Güney ve Batı Kürdistan'a yönelik tehdit ve saldırılardan da geri kalmadı. Rojava'da ortaya çıkan olumlu gelişmeleri engellemek için ordusunu oraya gönderdi; Güney Kürdistan'da Beşika'daki askeri üssünü takviye etti ve Kandil'e aralıksız saldırılar yöneltti. Şengal üzerinden tehditler savurdu. Türk devletinin yöneticileri ve onların medyadaki kalemşörleri açıkça emperyalist bir söylem geliştirdiler. Ege'deki 12 adalardan Musul ve Kerkük'e, Halep'e kadar yerler üzerinde hak iddia ettiler. Yandaş basında "Yeni Türkiye"nin sınırlarını gösteren haritalar yayınlandı. Türk hükümeti silah alımlarında ve silahlanmada dünya sıralamasının en önderinde yer aldı.

Öte yandan başta Suriye olmak üzere Ortadoğu bölgesindeki savaş, kriz ve gerilimlerin ateş ve dumanları bir türlü sönmedi. Rusya, İran, Amerika, Türkiye, Suudi Arabistan, İsrail, Katar ve daha

pek çok dünya ya da bölge gücü Suriye'ye doğrudan yahut dolaylı müdahale ederek savaşın içinde yer aldılar. Suudi Arabistan'ın açıkça müdahale ettiği Yemen kanlı bir savaşın içine çekildi. Bütün bu koşullar karşısında partimizin kendisini yenibaştan ve daha militan bir tarzda yeniden organize etmesi kaçınılmaz hale geldi.

Yoldaşlar

Kısa süre önce gerçekleştirilen Anayasa oylaması ile hukuken de tescil edilen "Yeni Türkiye" hem Türk devletinin emperyalist yönelişlerine ve başta Kürdistan'ın bütün parçalarında yükselen ulusal özgürlük mücadelesi karşısında duyulan korkuya bir yanıt; hem de devletin kendini bizzat Türkiye içindeki keskinleşen sınıf çelişkileri ve öteki toplumsal çelişkilerin doğuracağı toplumsal patlamalara karşı yeniden düzenlemesidir.

Türk devleti Gezi olayları sırasında da görüldüğü gibi özellikle sanayi kentlerindeki toplumsal muhalefetin her an patlayacağı endişesi altındadır. Bundan ötürü "tehlikeli" mahalleler çoktandır "Kentsel Dönüşüm" adı altında yıkılmakta, güvenlik gerekçesiyle yeni idari bölgeler kurulmakta, şehirleşme planları toplumsal ayaklanmaları bastırma konseptine göre yeniden düzenlenmektedir. Tıpkı Paris Komünü'nün yenilgisinden sonra barikat savaşlarını mümkün kılan dar sokaklı işçi mahallelerinin yıkılması ve yerine geniş caddeli, polis kuvvetlerinin kolayca sevkedileceği yeni semtler, mahalleler yapılması gibi Türk rejimi de

kendini muhtemel bir halk ayaklanmasına karşı daha şimdiden tahkim etmektedir.

Kürdistan'da bunlara ek olarak Kürdistan coğrafyasını ağ gibi saran barajlar politikasıyla Kürdistan şehirleri adeta birbirinden yalıtık adalar haline gelmiş durumdadır.

Olgular "Yeni Türkiye"nin büyük emperyalist rüyalar beslediği kadar, büyük korkular, endişeler beslediğini de gösteriyor. Bunda haksız da değildir. Bugün şaibeli referandum sonuçlarını gerçek kabul etsek bile, ki öyle olmadığı aşikardır, Erdoğan kıl payı kazanmıştır. Zaferi "Pirus zaferi"dir. En ağır OHAL koşulları altında, taşların bağlandığı köpeklerin salıverildiği koşullarda halkımız ve Türkiye halkları güçlü bir tepki sergilemiş ve bunu sandıkta da göstermiştir. Hayır oylarının yüksek olduğu Kırmızı bölgelere dikkatle bakıldığında görülen tablo halkımızın yanısıra Türkiye proleteryası ve emekçilerinin de rejim karşısındaki kararlı duruşunun tablosudur: Kürdistan illeri ve Türkiye'nin Marmara, Ege, Akdeniz kuşağındaki sanayi metropollerini. Bu resim, Türkiye proleteryası ve emekçileri ile halkımızın anti demokratik sömürgeci rejim karşısında kararlı duruşunun resmidir. Ve partimizin örgütlenmede yaslanacağı temelleri gösterir: Kürdistan'ın derinlikleri; Kürdi özellikleri ve duyarlılıkları en yüksek düzeyde olan Kürdistan kentleri... Ve büyük oranda Kürdistanlı işçilerden oluşan Türkiye proleteryasının yoğunluklu olduğu alanlar ve buralardaki işletmeler, fabrikalar, işçi mahalleleri... Biz

bunu PROLETERLEŞME ve KÜRDİSTANLILAŞMA olarak formüle ediyoruz. Partimiz KKP'nin önünde daha fazla PROLETERLEŞME ve KÜRDİSTANLILAŞMA hedefi vardır.

İkinci hedefimiz toplumsal muhalefetin en dinamik, en kararlı, en direngen unsurları olan KADIN ve GENÇ emekçileri örgütlemektir. KKP'nin önünde KADINLAŞMA ve GENÇLEŞME hedefi vardır. Bu hedeflere ulaşmak için ilk görevimiz partimizi devrimci temelde yeniden yapılandırmak ve sağlamlaştırmaktır. TC sömürgeciliğinin ve Ülkemiz Kürdistan'ın bugünkü koşullarında laçka, gevşek, herşeyi açıkta bir KKP düşünülemez.

Yoldaşlar

TC'deki 'sistem' değişikliği TC'nin en kırılğan yanlarından biri olan ekonomik ve toplumsal alanlardaki zaafalarını giderecek. Ekonomik alanda kriz ve çöküş sinyalleri ile sosyal alanda emekçi sınıfların homurtuları yükselmeye başlamıştır bile. TC devleti, emperyalist - kapitalist güçlerin hammadde ve enerji kaynakları üzerinde yürüttükleri hegemonya mücadelesinin tam ortasında ve bir tarafı durumundadır. Sömürgeci TC devleti en başta diğer Kürdistan parçaları gelmek üzere Ortadoğu bölgesinde hegemonya mücadelesine daldıkça Ortadoğu'nun çelişki ve çatışmalarını da kendi içine taşımaktadır. Bu devlet kendi elleriyle besleyip büyüttüğü islamcı cihatçıların şimdiden her tarafta fink attığı bir devlet durumundadır. Bir gün "Suriye

bizim iç meselemizdir" diye haykıran; başka bir gün "Kerkük iç meselemizdir", başka bir gün "12 Adalar bizimdir" diyen TC egemenleri dışta saldırganlaşıp emperyal rüyalara daldıkça içte daha baskıcı, daha faşist, daha zorba politikaları artırarak sürdürmek zorundadırlar. OHAL/KHK rejiminin 2019 yılı seçimlerine kadar devam edeceğinin işaretleri vardır.

Yeni rejim ve olası bir ekonomik kriz ya da dış macera kitlelerdeki hoşnutsuzluğu artıracak, bu hoşnutsuzluk kitlelerin tavrına yansıkça rejimin şiddeti de artacaktır.

Bu durum kitlelerin devrimci muhalefetine öncülük edecek olan partilerden daha sıkı donanım, daha militan örgütlenme talep eder. Günümüzün bizden talep ettiği tarz THKO'nun bize miras bıraktığı devrimci değerler temelinde çalışma, örgütlenme ve mücadele tarzıdır. KKP III. Kongresi'nin kabul ettiği Yasadışı Örgütlenme - Yasal Mücadele perspektifi bugün daha bir önem kazanmıştır.

Bu nedenlerle Merkez Komitemiz partimizin yeniden yapılandırılmasını, aşılması ya da geçersizleşmiş kararların yerine günün şartlarına uygun yeni kararlar alınmasını önermektedir. Kongremizin günümüzün şartlarına uygun kararları alacağına inancımız tamdır.

FAALİYET RAPORU

(.....)

Yoldaşlar

Merkez Komitemizin raporunun okunmasına burada son verirken partimizin başta Kürdistan ve Türkiye'de, giderek diğer Kürdistan parçalarında ve dünyada yeniden organizasyonu doğrultusunda delegele-
rimizin tarihi kararlar alacağına inancımızı vurgular; Kongremize başarılar diler, MK adına hepinizi saygıyla selamlarız.

Not:

KKP Merkez Komitesi Raporu Genel Sekreter Kasım Hésinkar ve Deniz yoldaşlar tarafından 13 Mayıs 2017'de delegeler huzurunda okundu ve Kongre çoğunluğu tarafından onaylanarak aklandı.

13 Mayıs 2017

KKP 8. (Olağanüstü) Genel Kongresi

8. KONGRE KARARLARI

1. PARTİ TÜZÜĞÜMÜZÜN İHLALI HAKKINDA ÖZELEŞTİRİ

a) Parti tüzüğümüzün 18. maddesi (Kongrenin kural olarak üç yılda bir toplanması), 19'uncu maddesinin d bendi (Merkez Komitesi'nin tüzükte öngörülen aralıklarla yapılan kongrelerde seçilmesi) ve 22'inci maddesinin son fıkrası (iki kongre arasının 5 yılı geçmesi) sık sık ihlal edilmiştir. Parti kongrelerinin karar verme, denetleme ve seçme haklarının ihlali ağır bir suçtur. Hiçbir gerekçe parti yönetim organlarını düzenli aralıklarla kongre tarafından seçerek yenileme ilkesini ihlal etmeyi haklı kılamaz.

b) 8. Kongremiz, sözkonusu ihlallere zamanında müdahale edilmemesi konusunda tüm parti adına özeleştiri verir. (Oybirliğiyle kabul edildi.)

2. PARTİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI ÜZERİNE

a) 8. Kongremiz partimizin daha fazla PROLETERLEŞME, KÜRDİSTANLILAŞMA, KADINLAŞMA ve GENÇLEŞME ihtiyacı taşıdığını saptar.

Tüm parti organ ve üyelerinin önüne KKP'yi daha fazla PROLETERLEŞTİRME, KÜRDİSTANLILAŞTIRMA, KADINLAŞTIRMA ve GENÇLEŞTİRME hedefi

koyar. Parti yayınları, toplantıları, propaganda ve eğitim çalışmaları bu hedefe yönelik olacaktır.

b) TC sömürgeciliğinin ve Ülkemiz Kürdistan'ın bugünkü koşullarında laçka, gevşek, düşman karşısında herşeyi açıkta bir KKP düşünülemez. Partimizin hedeflerine ulaşmak için ilk görevimiz partimizi DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK temelinde yeniden yapılandırmak ve sağlamlaştırmaktır.

8. Kongremiz tüm parti yapımızın önüne günün koşullarına uygun yol ve yöntemleri uygulayan MİLİTAN bir örgüt yaratma görevi koyar. (Çoğunluk oyuyla kabul edildi)

3. YASAL PARTİLERE ÜYELİK HAKKINDA

8. Kongremiz,

1) KKP üyeleri, devrimci veya demokratik yasal partilere ancak MK'nin izni dahilinde ve "Önce KKP" bilinciyle üye olabilirler. Bu konuda III. Kongremizin almış olduğu karar temelinde hareket ederler.

2) Kongremiz bir önceki kongrenin KKP'nin yasal BİR partiye "isim değişikliği" konusunda destek vereceğini beyan eden kararını iptal eder.

3) 8. Kongremiz Őu andan itibaren KKP II. Genel Konferansı'nın partinin "lkede konumlandığı alanlardan geri çekilmesini" öngören 3. nolu kararı ile KKP 6. Kongresinin bu kararı onaylayan 1 nolu kararını kaldırmıştır. Partimizin yurtiçinde ve yurtdışında bütün alanlarda yeniden örgütlenmesini yeni MK'nın ve parti üyelerimizin önüne görev olarak koyar.
(Oybirliğiyle kabul edildi)

4. YAYIN SORUNU

Partimizin yeniden örgütlenmesinde merkez yayın organının önemini gözönünde bulunduran 8. Kongremiz yeni seçilecek MK'ni gerekirse kendisine bağlı bir Yayın Kurulu oluşturarak imkanların elverdiği tipte ve ölçüde parti yayıncılığını canlandırmakla, varolanları yeniden organize etmek ve güçlendirmekle görevlendirir.
(Oybirliğiyle kabul edildi)

5. MERKEZ DISİPLİN KURULU OLUŞTURMA

8. Kongremiz, Merkez Disiplin Kurulu oluşturulmasına ve kongrede seçilmesine karar vermiştir.

Merkez Disiplin Kurulu'nu aşan konular bir sonraki Kongre'ye taşınır.

(Çoğunluk oyuyla kabul edildi)

PARTİ TÜZÜĞÜMÜZÜN İHLALİ HAKKINDA ÖZELEŞTİRİ KARARININ GEREKÇESİ

1986 Polis darbesinden sonra dağılan parti örgütümüz yapılan yeniden toparlanma çalışmaları neticesinde 1990 Eylül'ünde III. Kongresini yapabilmiştir. III. Kongremiz parti programımızı kısmen yenilemiş ve ilk bağımsız parti tüzüğümüzü kabul etmiştir. Bir dizi kararlar alan III. Kongre'den sonra partimiz siyasi arena adına ve iddiasına uygun bir yer edinmiştir. Bununla birlikte zamanla parti tüzüğümüzün tanımladığı örgüt nitelikleri ve kuralları aşınmış, tüzük hükümlerinin çoğu önemli ihlallere uğramıştır. Bu çerçevede:

1) Parti kongreleri tüzüğün öngördüğü zamanda toplanmamıştır. Bu dönem zarfında yürürlükte olan tüzüğümüze göre parti kongrelerimizin kural olarak üç senede bir toplanması gerekiyordu. Tüzüğümüz Merkez Komitesine iki kongre arası 5 seneyi geçmemek kaydıyla, diğer bir deyişle azami 2 sene kongreyi uzatma yetkisi veriyordu. Ancak bu hükümler ihlal edilmiş; parti kongrelerimiz tüzüğün belirlediği zamanı aşıldığı için gecikmeli biçimde toplanmıştır.

2) Aşağıdaki kongre ve konferans takvimleri bu aşırı gecikmelerin boyutlarını gösteriyor: 3. Kongre (1990) ile 4. Kongre (1998) arasında 8 yıl zaman farkı var. Arada I. Konferans (1995) yapılmış.

4. Kongre (1998) ile 5. Kongre (2003) arasında 5 yıl zaman farkı var.

5. Kongre (2003) ile 6. Kongre (2012) arasında 9 yıl zaman farkı var.

Arada II. Konferans (2011) yapılmış.

6. Kongre (2012) ile 7. Kongre (2016) arasında 4 yıl zaman farkı var.

7. Kongre (2016) ile 8. (olağanüstü) Kongre arasında 1 yıl zaman farkı var.

Arada III. Konferans (Ekim 2016) yapılmış.

Arada yapılan konferanslara adeta Kongre muamelesi yapılmıştır. Bu yaklaşım I. Konferans Sonuç bildirisinde şöyle yer alır: "... Konferans, seçim ve benzeri prosedürleri hariç tutulacak olursa, hem MK, hem de delegasyon tarafından adeta bir kongre gibi değerlendirildi." ...

"Konferans, uluslararası ilişkilerden, parti yaşamına Bolşevizmi daha fazla ve daha yaratıcı biçimde içermeye kadar, bir dizi karar aldı. 30'u aşkın kararla, yeni süreçte yeni hedefler belirledi. Konferans, parti programında değişiklikler gereğine de işaret etti, bu doğrultuda, program değişikliğine yetkili kongreye değin, tüm partililerin yoğun ideolojik - politik üretime girmeleri çağrısını yaptı. Değişiklik ihtiyaç ve talebini tesbit eden Konferans, komünist disiplin ve demokratik merkezîyetçilik gereği, program değişikliğine kadar, bir önceki kongrenin onayladığı mevcut programın rehber olduğu gerçeğine de parmak bastı."

Bu konferansın "adeta kongre gibi değerlendirilmesi" sayesinde tüzüğün öngördüğü azami beş yıllık süre görmezden gelinmiş ve "nasıl olsa Kongre gibi Konferans yaptık" zihniyetiyle 4. Kongre üç yıl daha uzatılarak 1998 yılına sarkıtılmıştır.

Böylece iki kongre arası süre 8 yıla çıkmıştır. Bunun sonucunda ortaya çıkan durum 8 yıl içinde bir Kongre tarafından yeni MK seçilmemesidir. 3. Kongre'nin seçtiği beş kişilik MK'nın bir üyesi depresyona düştüğü, diğer bir üyesi MK'dan istifa ettiği için geri kalan üç üye MK'ya yeni üyeler atamış, ama zamanla hem III. Kongre'nin seçtiği hem MK'nın bünyesine aldığı bazı üyeler ihraç edilmiş; tekrar atama yoluyla yeni üyeler alınmıştır. Öyle ki atama yoluyla gelen MK üyelerinin oylarıyla Kongre'ce seçilmiş MK üyelerinin ihraç edildiği hal-ler yaşanmıştır.

Bunun sonucunda KKP MK, onun tek değişmez üyesi ve genel sekreteri dışındaki üyelerinin ihraçlar ve atamalar yoluyla sık sık değiştiği bir organa dönüşmüştür.

I. Konferans belgeleri gerçekten de bir kongrede incelenip sonuçlandırılabilir-cek boyuttadır. Fakat parti üyelerinin tümünü temsil eden delegelerin en az yarısından bir fazlasının bulunmadığı ve yeni merkez komitesinin seçilmediği sınırlı bir toplantı kongre yerine geçemeyeceği gibi; zamanı geçmiş kongreyi toplamamanın da gerekçesi olamaz. Çünkü kongreyi toplamamak ister gerek III. Kongre'de seçilen, gerekse eksilen üyeler yerine MK'ya alınan eski

MK'nın tüzüğe aykırı olarak görevde kalması sonucunu doğurur; ki öyle de olmuştur. "Kongre gibi konferans" yaptık diyen o zamanki MK'nın ve Konferans delegelerinin bu gerçeği es geçmesi düşündürücüdür.

Ancak IV. Kongre yerine yalnızca konferans düzenlenmesinin nedeni "kongre yeter sayısı" olmaması da değildir. Konferans belgelerinde bu neden şöyle açıklanıyor:

"Partinin IV. Genel Kongresi'nin toplanmasında tüzüğün MK'ya tanıdığı süre dolmuştur. Bugün burada Konferans yerine pratik olarak kongreyi de gerçekleştirebilirdik.

Ancak, Kongre'nin gündeminde bulunan program değişikliği başta olmak üzere, kuramsal ideolojik sorunların çözümünü için parti yapısı hazır değildir." Oysa bu gerekçe "pratik olarak mümkün" olan Kongre'nin yerine Konferans yapılmasının gerekçesi olamaz. Kongre yeter sayısı hazır bulunduğu göre Kongre yapılır; program değişikliği konusu gerekirse bir olağanüstü kongre ile yapılabilirdi. Burada kilit sorun parti merkez komitesinin yenilenmesinden kaçınılmasıdır. Zira konferansın MK seçme yetkisi yoktur, eğer bu toplantı bir Konferans olarak değil de Kongre olarak kabul edilseydi MK Kongre ile yenilenmiş olacaktı.

Kaldı ki acilen program değişikliğini gerektiren herhangi bir neden ve ihtiyaç da yoktu. Program 1990 yılında yapılan III. Kongre'de kısmen de olsa güncellenmişti. Diğer değişiklikler için zamana ihtiyaç vardı. Ama uzatma süresi de

aşılması olan kongre daha fazla ertelenemezdi. Buna rağmen "Kongre'nin gündeminde bulunan program değişikliği başta olmak üzere, kuramsal ideolojik sorunların çözümü için parti yapısı hazır değildir" bahanesiyle kongre yapılmamış ve MK'nin asgari 3 yıl, azami 5 yılda bir parti kongresi tarafından seçimle tayin edilmesi ilkesi ihlal edilmiştir. Gerçi bu MK, 4. Kongre'de kongreyi geciktirme-deki sorumluluğunu kabul etmiştir; ama sorumluluğu kabul etmesi suç işlendiği gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Aynı MK'nin "MK kongreyi geciktirirken, tabandan gelen 'Kongre neden zamanında yapılmıyor?' türünden ciddi bir baskı yaşamadığını da belirtelim" diye konunun özünü geçiştirmesi de ayrıca dikkate değer. MK'nin üzerinde ciddi bir baskı olmaması hem görev süresi dolmuş MK'nin bir kongreyle değiştirilmesi ihtiyacını ortadan kaldırmıyor; hem de hiçbir uyarı ya da hatırlatmanın yapılmadığı anlamına gelmiyor. Ama kendi yaptığı "ayıklamalar" ve "atamalar" ile kendini yenilemiş olan bu MK yapılan uyarı ya da hatırlatmaları da ciddi bulmuyor. Pişkin pişkin "zaten üzerimizde tabandan gelen ciddi bir baskı da yoktu" diyerek aradan sıyrılıyor.

MK'nin düzenli yapılan kongrelerle yenilenmesi yerine kongre sürelerinin uzatılması yüzünden yenilenememesinin yarattığı sonuç partide fiilen tek adam hakimiyetinin doğmasıdır. MK'nin değişmez adamı, her seferinde iki insanı

yanına alarak, üçüncü bir MK üyesini MK'dan ata ata partide tek otorite kalabilmiştir. Bu durumun başta MK olmak üzere partimizde yarattığı tahribat ve yozlaşmanın boyutları oldukça büyüktür.

İki Kongre arası zamanın öngörülen süreleri aşması durumu ve bunun yarattığı çarpıklıklar daha sonra da tekrarlanmıştır. 5. Kongre ile 6. Kongre arasında 9 yıl fark vardır. Arada, kural olarak üç yılda bir, yapılması gereken parti kongreleri yapılmamıştır. 3 yılda bir kongre toplama maddesi uygulanırsa 9 yılda üç kez kongre yapılmalıydı; MK'nin her bir kongreyi azami iki yıl erteleme hakkını kullandığını varsaydıığımızda bu süre zarfında en az bir kongre es geçilmiş olmaktadır. Üstelik MK'nin kongre erteleme yetkisi sadece bir önceki kongrede seçilmiş, yani üç yıllık görev süresi dolmuş olan MK için bir sefer kullanılacak bir haktır. Yani 2003 yılında seçilen MK sonraki kongreyi ancak azami 2008 yılına kadar erteleyebilirdi. Oysa 6. Kongre 2012 yılında yapılmıştır. Dolayısıyla 5. Kongrenin seçtiği MK, hem parti kongresini hakkı olan süreden 4 yıl daha fazla ertelemiş, hem de yine MK'nin bizzat kendisinin yaptığı ihraçlar ve atamalar yoluyla değişikliklere uğrayarak, 9. yıl boyunca partinin yönetim organı olarak görev yapmıştır. Parti içi demokrasiyi işlemez hale getiren bu uygulamalara zamanında dur dememek partimizin vahim bir hatasıdır.

DENGÊ KURDÎSTAN

BIJÎ AZADÎ

BIJÎ SOSYALİZM

PARTİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI ÜZERİNE

KARARIN GEREKÇESİ

KKP MK'nin 2002 Ekim'inde belirlediği, 5. Kongremizin onayladığı yöneliş gereğince partimiz ülkede Kürdistan komünistlerini bünyesinde sentezleyecek bir yasal parti girişimini 2003 sonbaharında başlatmıştır. Bu yöneliş partimizin yurtiçi ve yurtdışındaki örgütlü varlığını, ve ideolojik politik hattını korumak kaydıyla kabul görmüştür.

Ancak 2004 Ocak'ında KKP MK'sı yeni bir yöneliş belirlemiş; "partinin II. Genel konferansında ülkede ve yurtdışındaki tüm parti üyelerinin üyeliklerini yenilemek kaydıyla feshetmeyi" önüne koymuştur. O zamanki KKP MK sudan gereçlerle "KKP-MK, KKP MK Yurtdışı Bürosu, YCKK MK ve özel olarak belirlenecek organ ya da komitelerin dışındaki tüm parti organ, üye ve aday üyelerin II. Parti konferansında yenilenmek üzere feshedilmesini ve eğer Konferansımız bu yönde karar verirse mevcut parti üyelerinin hepsinin otomatikmen üyelikten düşürülmesini, yeni parti üyelerinin Konferansın belirleyeceği yöntemle yeniden belirlenmesini" planlamıştır. Bu yöneliş bilerek ya da bilmeden partimizi fiilen tasfiye etmek anlamına geliyordu.

Haziran 2011 başında toplanan Kürdistan Komünist Partisi (KKP) II. Genel Konferansı bu yaklaşımı onaylamıştır. Konferans sonrasında KKP YURTIÇI ÖRGÜTLENMESİ neredeyse bir bütün olarak FİİLEN fesh olmuştur.

Konferans sırasında yeni bir MK seçilmiştir. Ülkedeki MK üyelerinin oylarını da devr alarak gelen MK temsilcisi konferansın hemen ardından yeni MK ile konferans mekanında bir toplantı yapmıştır. Bu MK temsilcisi yapılan ilk toplantıda oy haklarını devralarak geldiği o zamanki diğer MK üyelerinin oylarını da kullanarak yeni MK'ya onaylamış ve kendisi de dahil olmak üzere eski MK üyelerinin hem MK'dan hem de parti üyeliklerinden istifasını sunmuş; yeni MK'ya görev tesliminde 3 parti üyesi devretmiştir.

Bütün bu dolambaçlı işlemlerin hepsi tüzüğümüze aykırıdır. Konferans yeni MK seçemez; az sonra istifa edecek olan eski MK az evvel seçilen yeni MK'nın MK'lığını onaylayamaz ve konferansın seçtiği aynı MK konferans kararlarını onaylayamaz. Bu işlemlerin tümü tüzüğe aykırıdır.

Açıklama:

8. Kongre Belgeleri arasında yer alan aşağıdaki yazı kongre hazırlıkları sırasında kaleme alınmıştır. Kongre belgeleri arasında yer alan yazının yayınlanmasının yararlı olacağını düşünerek Merkez Yayın Organımız Denge Kürdistan'da yayınlıyoruz. KKP Merkez Yayın Kurulu

HAKLAR VE GÖREVLER

Yazıya yalın bir hatırlatma yaparak başlayalım: Ülke ve Ulus olarak Ortadoğu'nun tam ortasındayız. Herkes bilir: bizim coğrafyamızda İNANÇ bilgiden önce gelir. Sorma ve sorgulama zayıflığı bilime, bilgiye ve tekniğe ulaşmayı zorlaştırır. Kişi kültü kültürümüzün adeta vazgeçilmezleri arasındadır.

Bilimsel öğretiyi savunan biz komünistler, adımız, iddiamız ile içerisinde yetiştiğimiz coğrafya ve kültürün arasına sıkışmaktan kurtulmalıyız. Bu sıkışıklığı aşmadan, genel toplumsal ortalamanın üzerine çıkmadan ne komünist, ne de komünist partisi olunabilir. Çünkü imanla ve inançla sermayenin yasallıkları, sistemi ve örgütlenmesi anlaşılıp kavranamaz. Onun yerine sosyalist alternatif üretilemez. Örneğin, kolektif aklın en özgün örgütlenmesi demek olan komünist örgütlenme kişi kültü üzerine bina edilemez.

Bu yalın ve genel bilgileri bilgi olarak herbirimiz ayrı ayrı biliriz. Hatta şu da herbirimizin eksiksiz bilgileri arasındadır: Devrimci teori, devrimci politika, devrimci örgütlenme ve devrimci pratik bütünlüğü komünist örgütlenmeyi ifade eder.

Sıraladığımız genellikler kadar aslında herbir yoldaşımızın iyi bildiği bir de kendi özel gerçekliklerimiz var: Son kırk yıla yakın bir zamandır dünyanın en politik, en mücadeleci, en örgütlü ve en fedakar halklarından birisi bizim halkımızdır. Çünkü oldukça çok ve amansız düşmanın ortak saldırısı altındadır ve görkemli bir savunma yapmaktadır. Ve yine hemen hemen kırk yıldır bizim ülkemizde (Kuzey Kürdistan) bizden başka komünist olduğunu iddia eden ve sosyalizmi savunan kimse pek azdır. Ve benzer şekilde bu zaman dilimi içerisinde sosyalizmin teorisi ve pratiği Kürdistan solunda tartışma konusu bile olmaktan çıkmıştır.

Tüm bu somut koşullar içerisinde bir de kendi kendimize bakalım lütfen. Özeleştirel bir gözle bakmaktan söz ettiğimiz sanırız açık ve nettir. Kendi kendimize bakarken yanlı olmamaya, öznel davranmamaya ve elleri vicdan üzerinden kaldırmamaya özen göstereyim. Yani özeleştirel bakışımız da komünistçe olsun.

Reel sosyalist sistemin yıkıldığını, o günden beri tüm dünyada komünistlerin prestij kaybettiğini; geleceği, umudu ve kurtuluşu temsil etme iddiasında zayıflama olduğunu elbet biliyor ve unutmuyoruz.

Kısa bir hatırlatma daha yapalım: Ülkemizin en büyük; ekonomik ve sosyal gelişmişlik düzeyi en yüksek olan parçasında yaşıyoruz. Ama diğer parçalardaki komünist ve sosyalist örgütlenme ve pratik mücadeleler bizdekinden daha ileride ve olumlu düzeydeler. Neden, niçin diye yüksek sesle kendi kendimize soralım ve sorularımıza samimi olarak ve hep birlikte cevaplar arayalım. Açık ve aleni.... Dobra dobra... Dürüstçe ve mertçe... İşçi sınıfına, emekçi halkımıza ve insanlığa karşı olan sorumluluk bilinciyle yapalım tüm bunları, sorunlamayı iyi yapabilmek için bilinenleri tekrarlamak zorunda kalıyoruz.

Kusura bakılmasın. Bilinir; bir partiyi parti yapan olmazsa olmazlar vardır. Bunlar

- 1- Marksist - Leninist temelde ideolojik ve teorik bir bakış açısına sahip olmak;
- 2 – Marksist ideoloji ile somut şartların iç bütünlüğünü ifade eden ve işçi sınıfının ve emekçi halkların katıksız iktidarını savunan bir program;
- 3- Marksist teori ve programdan üretilmiş ve pratiğe uyarlanma amaçlı net ve açık politikalar bütünlüğü;
- 4- Bu politikaları hayata uyarlayacak ve uygulayacak bir örgütlü yapı ve o örgütlü yapının iç işleyişini düzenleyen demokratik merkezîyetçi bir tüzük; ve
- 5- Tüm bu amaç ve hedefler için ödünsüz, aralıksız ve kollektif bir pratik mücadele ve bu mücadeleye öncülük edecek nitelikte bir örgütlenme ...

Bunca ağır ve tarihsel görev ve sorumlulukları hiç olmazsa asgari düzeyde üstlenebilmek için; yine yüzyılların tecrübesine, örgütlülüğüne ve parasal gücüne dayanan sermaye ve sömürgecilere karşı mücadelede asgari düzeyde başarılı olabilmek için NİTELİKLİ KADROLARA ve NİTELİKLİ BİR ÖRGÜTE ihtiyaç olduğunu söylemeye bile gerek yoktur.

O nitelikli komünist örgütlenmenin ilk şartı ise, gerçekten beyin görevi görebilecek bir merkeze ve onun toplumsal birimlerdeki temsilcisi olan temel örgütlere (üye ve hücrelere)sahip olmasıdır.

Şüphesiz örgütlenmenin büyüklüğüne bağlı olarak çok çeşitli ara kademe örgütlülüklerine de ihtiyaç duyulacaktır.

Ancak, sađlam bir merkez ve temel birim örgütlenmeleri olmazsa olmazdır. Bunlardan biri veya diđeri yoksa, ortada örgüt de yok demektir.

Tam da burada ve detaylara dalmadan bir yaramıza tuz basalım: Bilinir ya, unutulmuş olunabileceğini düşünerek hatırlatalım: Taaa 2004 yılında, hem de Ocak ayında KKP MK'si tarafından yazılmış ve herkese iletilmiş bir genelge var elimizde. O genelgeyle tüm Parti üyeleri Parti üyeliğinden atılmışlardır. Tüm parti örgütleri feshedilmiştir. Gelin buna birlikte bir ad koyalım. Açık değil mi; birileri ikibinli yılların başlarında Partimizi tasfiye etmeye, tarih sahnesinden silmeye ve eskilerin deyimiyle likide etmeye karar vermiştir. Ocak 2004 genelgesiyle de bu meramını açık açık gerekçelendirmiş, yazılı hale getirmiş ve bizlere göndermiştir. Amacını ve niyetini saklayıp gizlememiş. Yani ne tek tek bizlerden, ne de topluca hepimizden korkmamışlardır.

Hadi diyelim ki karar sahibi veya sahipleri korkmadılar. Peki biz neden Partimize sahip çıkmadık? Neden avazımız çıktığı kadar bağırmadık. Yoksa bizler de mi zimni olarak “Şu parti dağılsın da biz de bu beladan kurtulalım” diye düşündük? İşte asıl olarak bunu sorup sorgulamamız gerekiyor.

O genelgeyi yazıp onaylayanlar; “ Bu genelgede yazıp kararlaştırdıklarımızı 2.

Konferansın onayına sunacağız” demişler. Özür suçtan daha büyük. Hatırlatırız; bir parti kendi kongresinde kurulur. Partiyi kapatma veya tüm üyelikleri düşürme gibi bir yetki de yalnızca ve yalnızca Kongrenindir. Konferanslar yalnızca tavsiye kararları alabilirler. Ne garip ki Partinin feshi için konferans falan diye dolamaçlı yollar deneyenler; tüm üyelerin duyarsızlığı ve haklarına sahiplenmemelerinden de güç alarak sözünü ettikleri konferansı da toplamışlardır.

2. Konferans Haziran 2011 yılında toplanabilmiştir. Yani fiili bir durum olarak 2011 yılına kadar her komünist partisini parti yapan temel örgütler denen örgüt veya üye tabanı bizde yoktur. Yani şekli bir MK ve ona mali kaynak sağlayan bir Avrupa örgütü var yalnızca. Haziran 2011 Konferansı da, kökleri 2000 binli yılların başlarına dayanan Partiyi tümünden tasfiye etme kararı ve yönelişi içerisinde olanlara rağmen toplanmıştır. Daha da ilginç ve vahimi, Partinin geleceğinin belirlendiği , yani 2004 genelgesiyle belirlenen gidişatı durdurma veya sonlandırma yetkisini ilk kez kullanma şansı yakalayan 6. Kongre delegasyonu, karşısında muhatap bulamamıştır. Kongreye hesap vermesi gerekenler “unuttuk” bahanesiyle kongreye gelmemişlerdir.

Bu nedenle dokuz yıllık hesap Kongreye verilmemiştir. Delagasyon hesap sorma şansı bulamamıştır. Hiç bir devir teslim

işleminin de yapılmadığının altını kalınca çizelim.

Haziran 2011 Konferansının tavsiye kararı ve tüzüksel hukukiliğini yitirmiş olan eski merkezin hukuki olmayan onayı ile oluşan yeni merkez ve Avrupa örgütü; KKP adına sürdürülen pratik -politik faaliyetlerle Partiyi yaşatma iradesi ortaya koyunca da bilinen iç kıyamet kopmuştur; koparılmıştır.

KKP'yi tasfiye etme çabaları bitmiş de değildir.

Görmediğimiz, görmek için çaba harcamadığımız, bu nedenle de üzerimize düşen tarihi sorumluluklarımızı yerine getirmedığımız konular yalnızca bir genelge ve onun devamı uygulamalarla sınırlı değildir. Politik ve örgütlü yaşamımızın her zerresiyle ilgilidir. Üstelik uzun sayılabilecek bir süreden beri bu durum yaşanmaktadır. Baştan belirttik: Biz bir şark toplumuyuz. İnançla yürürüz. Birilerinin ardından gideriz. Görevlerimizi hakkıyla veya kısmen yaparız da; fakat haklarımıza çoğunlukla ve genellikle sahip çıkmayız. Haklarımızı bizim adımıza başkaları kullanırlar ve biz bile bile ses çıkarmayız.

Vergisini verip o paranın nereye harcandığını sormayan sıradan vergi mükellefi gibiyizdir. Dilimizde ve yaşamımızda neredeyse DENETLEMEK diye bir sözcük bulunmamaktadır. Denetimden vazgeçtik; bir parti üyesine, bir komüniste yakışır soru ve

sorgulamaları da unutmuş gibiyiz. Tıpkı okumayı ve yazmayı unutma noktasına yaklaştığımız gibi.

Örneğin ; ciddi bir eleştirel gözle irdendiğinde açıkca görülecektir ki; uzun yıllardır Partimiz adına POLİTİKASIZLIK POLİTİKASI izlenmektedir. Bilerek ya da bilmeyerek.. Şu nedenle ya da bu nedenle... Hiç önemli değil. Eğer bunca yıl taş kuşa hiç değmemişse, hatta kazara da olsa kuş bile bir kerecik olsun taşa değmemişse; NEDEN diye sormak gerekmez mi? Kurbağaları veya fincancı katırlarını ürkütecek tek söz etmeden Kürdistan politikacısı olunmaz. Komünist de olunmaz. Kürt siyasetçi ise hiç olunmaz.

Yuvarlayarak belirtelim ve 2000'li yıllardan berisine toptan bakalım:

Sami Kohen'vari dış politika yazarlığı (hem de çok çok daha düzeysizi) yanında dost güçlerin sürekli ve açık eleştirisi ile; ve daha kötüsü liberallerin görüş ve düşüncelerinin yayınlarımızda tekrarı ile sürekli ama sürekli karşılaşmadık mı? Niye hiç iç politika yok diye sormadık? Neden durmadan burjuva liberallerin makaleleri ile elektronik postalarımız dolduruluyor demek aklımıza dahi gelmedi? Perinçek artıkları ve TC kalemşörü Prof'ları okumamız isteniyordu da, neden acaba hiç marksist yazarlardan örnekler yok diye aklımıza bir soru takılmadı?

Daha da önemlisi; halkımıza yönelik sömürgeci güçlerin azgın saldırıları karşısında, tüm seçimlerde ve referandumlarda (son referandum hariç), IŞİD ve Ezidi meselelerinde; PKK başta olmak üzere TC ile politik arenanın her alanında kavga içerisinde olanlara yönelik politikasızlıklarda kendini dışa vuran hastalıklı anlayışa yeterince ve açıkca karşı çıkmadık.

Davutoğlu'nun IŞİDliler "Bir avuç öfkeli genç" tesbitinin teorik analizlerini, yoldaşlarımızın Ezidi kardeşlerimizi ziyareti üzerine koparılan fırtınaları (çünkü bir hafta önce Tayyip "İkinci bir Kandil istemiyoruz" demişti) ve hatta masraflarını kendimizin üstlendiğimiz kendi gazetemizde kerelerce sansürlenmelerimizi en hafif deyimle sessizce geçiştirdik.

3. Kongremizin onayladığı Parti programımızda "Özgür koşullarda ve referandumla iktidarın belirleneceği" anlayışını yanlış bulup Programdan çıkartıran kafa, şimdi de çıkıp "Bağımsızlığı tartışalım" dese ne yazar.. Tıpkı dün tüm Kürdistanî örgüt ve partilerin birlikte oluşturduğu DEP içindeki varlığımızı, "DEP'te ne işimiz var " diye eleştirenin, bugün HDP'yi Türk solcularıyla birlikte olmakla suçlaması gibi.

Yıllarca İLHAK teorisini savunup, bugün bir özür yazısı bile yazmadan SÖMÜRGE

görüşünü savunmak gibi ilkesizlikleri hep görmezden mi geleceğiz?

Birileri partili politik faaliyeti bir şef ve onun müritleri topluluğu olarak anlayabilir. Birileri kendi yetmezlikleri ve yetersizlikleri bakımından amorf bir arkadaş topluluğunu yeterli örgütlülük düzeyi sayabilir. O birileri ilkesizliği ve omurgasızlığı (şark kurnazlığı-köylü kurnazlığını) özel bir marifet diye görebilir; şu veya bu nedenle etliye sütlüye karışmamayı (politikasızlığı) esas alabilir; kendisini korumak ve yaşatmak gibi özel bir zaaf sahibi de olabilir; ya da iktidar hastalığından muzdariptir. Hatta kendisini tüm parti kolektivitelerinin üzerinde görebilir vs.

Fakat şu bilinmelidir: Bizim asıl sorumuz bu sorunlu ve yanlış kafa yapısı değildir. Bizim esas problemimiz bunca üst üste birikmiş yanlış, hata ve Parti yıkıcılığına kadar varan suçları bunca zaman görmememizdir. Görüp etkisiz hale getirmemiş olmamızdır.

Zamanında gerekli duyarlılığı göstermemiş olduğumuz gerçeğidir. Son söylediklerimizi yaşanmışlıklarımla örnekleyelim.

Hepimiz biliyoruz: 2000li yılların başından beri dışımızdaki çeşitli

güçlerle sınırlı da olsa yakın temas halinde olundu. Onlarca kadro düzeyinde insanlarla az ya da çok bir zaman diliminde birlikte çalışıldı. Ama her gelen bir zaman sonra geri gitti. Kimisi az kaldı, kimisi çok. Ama şu an hiç kimse ortada yok.

Neden? Çünkü siyasetten az çok anlayan herkes bilir ki; bu iş, her iş gibi işinin ehli kadrolar eliyle geliştirilip büyütülebilir.

Bizim adımıza o çalışmaları yürüten ekibi gören herkes gerisin geri kaçıyor amiyane tabirle. Çünkü birilerini etkileme şansı olmayan, yetenekleri gerçekten sınırlı, her bakımdan düzey sorunu yaşayan, önemli ölçüde sosyal yaşamdan ve üretimden kopuk bir ekip var ortada. Hiç bir insanın "Hahhh bunlarla birlikte siyaset yapılır ve etkili olunur" dediğini duyan eden var mı? Dışımızdan gelip bir süre gözlemde bulunanların görüp anladıklarını bizim görüp anlamamak gibi özel bir inadımız olmaz sanırız. Körü körüne bir güven ve yoldaşlık anlayışının komünist bir bakış açısı olmadığını vurgulayalım. "Yoldaşına güven, ama denetle" öğüdünü bize yapan Lenin'dir. Bu ilkesel yaklaşım asla ve asla unutulmamalıdır.

Diyelim ki teorik ve programatik konulara kafa yormadık. Şu veya bu nedenle yazılı metinler üzerine yeterince yoğunlaşmadık; "politikasızlık"

diye bir yol tutturulduğunu ayırt edemedik. İnanç ve güven sınırlarımızı oldukça, ama oldukça geniş tuttuk vs. Ama zalimle mazlum arasındaki kavgada yerimizin neresi olduğunu bilmeyecek kadar akıl fukarası insanlar mıyız biz? Onca idam edilmiş, sokak ortalarında kurşunlanmış, mahpuslarda öldürülmüş Kürt siyasetçileri gerçeğini unutacak kadar hafıza kaybı mı yaşamaktayız yoksa? Hiç bir artısı olmayan, elle tutulur artı bir değer yaratmayan birilerinin onlarca yıl en tepelerde durmasının dünyada örneği var mıdır acaba? Olanlara da ya NARSİST, ya da koltuk hastası deniyor.

Yaşadığımız ve anlatmaya çalıştığımız süreç hepimizi şu veya bu ölçüde kirletmiştir. Görevlerimizi ağır aksak yapar olmuşuz. Haklarımızı ve ondan kaynaklanan denetleme ve sorgulama görevlerimizi neredeyse hepten unutmuşuz. Marksizm savunumuz amorfleşmiş. Liberalizmin ve globalizmin ağır saldırıları altında kalmışız. İlkesizlik, politikasızlık, eleştiriye tahammülsüzlük, özeleştiriden uzaklık gibi hastalıklı özellikler bünyemizi etkilemiş. Amatör devrimci ruhumuz epeyce zayıflamış. Komünal ve kollektif anlayışımız hasar görmüş. Vs vs.

Tüm bunlardan dolayı, hiç beklemeden ve acilen bir iç arınma ve netleşme

çabası ve çalışması içerisinde girmek zorundayız.

Net vurgularla ve son olarak belirtelim. Kendi haklarına sahip çıkmayanlar toplumun haklarını savunamazlar.

Haklar ve görevler, parti iç işleyişinde eşit ağırlığa sahiptir.

Görev adamı olmak, işçi sınıfı ve halk karşısında önceliklidir.

Yalnızca ve yalnızca görevler yerine getirilerek parti üyesi olunamaz.

Partisine sahip çıkmak, Partisi üzerinde oynanan oyunları boşa çıkarmak; seçme - seçilme; hesap sorma – hesap verme haklarını eksiksiz ve zamanında kullanmak partili olmanın olmazsa olmazlarından.

Nisan

2017

Kemal Bilget

SORUNLARIMIZ ve ÇÖZÜMLERİ

Yoldaşlar,
Partimizin 8. Olağanüstü kongresini devrimci duygularıyla selamlar kongremizin başarılı geçmesini umud ederim. 8. olağanüstü kongremiz olağanüstü koşullarda toplanmış bulunmaktadır. Uzun bir süreden bu yana devam eden parti içi iç sorunlar sorun olarak devam etmektedir. Bu sorun belirli bir dönem partimizi meşgul edecek gibi görünmektedir.

Var olan sorunlarımızın ana eksenini oluşturan kimi özellikler üzerinde durmak istiyorum. Sorunumuz yapısal sorundur. Çözümü de yapısal bağlamda alınacak kararlar ile mümkündür. Parti yapımız kendisini üst düzeyde üretebilmek ve geliştirmek bazında almış olduğu yanlış kararların etkisi altında kalmıştır. 2011 yılında toplanan partimizin ikinci konferansının almış olduğu kararla parti yapısını ülke dışında konumlandırması var olan yapısal sorunların başlangıcını oluşturmuştur.

Yurtdışında konumlandırma kararıyla birlikte ülkede var olan parti yapısı legal oluşum sürecinde olan partiye kaydırılmıştır. Dolayısıyla konferans kararı ile parti üyeleri istifaya zorlanmıştır.

Bu süreç içinde Partinin genel sekreteri de istifa etmiştir. Yurt dışında konumlanan parti yapısı kendisini Merkez Komitesi düzeyinde küçültmüştür. Bu durum ülkede yürütülen ve partimizin bir projesi olarak bilinen yasal partinin gelişip güçlenmesi için yapılmıştır. Yani böylesi bir karar ile dışımızdaki komünizan güçlerin partimize katılacağı öngörülmüştür, ama öyle olmamıştır. Kendi içinde sorunların oluşmasına temel zemin oluşturmuştur.

Ülkede oluşan yasal parti yapısı ve yurtdışında konumlanan yasadışı parti yapısı doğal olarak iki ayrı merkezin oluşmasına yol açmıştır.

İki ayrı merkez ne kadar da temel bilimsel sosyalizm öğretisinden hareket etse bile Leninist parti anlayışı noktasında farklı refleksler vermeye başlamıştır.

Sorun bu noktada da su yüzüne çıkınca kimi tezler subjektif olarak geliştirilmeye çalışıldı. Yani birinin birine iltihak edilmesi noktasına getirildi. Bu durum 7. Kongrede net bir biçimde ortaya çıktı. Özellikle ülkedeki legal parti yapısı için KKP'nin feshi karar tasarısı kongreye sunuldu. 7. Kongre KKP'nin feshi karar tasarısı önerisini red etti. Bu durum parti yapısında, var olan

parti bütünlüğünü zedeleyen bir tutum içine girerek, bir nevi hizip oluşumuna doğru bir sürecin başlamasına temel neden oluşturdu.

Öncelikle 7. Kongrenin seçmiş olduğu Merkez Komitesini tanımamak ve Merkez Komitesi üyelerini deşifre etmek ve itibarsızlaştırma kampanyasına dönüştürülen bir sürece girildi.

Bu süreçte KKP'nin fesh edilmesini savunan parti üyeleri MK ile olan ilişkilerini keserek farklı bir kulvara yani yürür-lükte var olan parti tüzüğünü tanımayan bir tutum içine girerek parti bütünlüğünü bozmaya başladılar. Bunu öncelikle MK'yı 'Avrupa MK'sı' şeklinde ifade ederek bir tutum içine girdiler. Partimizin tüzüğünde böylesi bir kurum yoktur.

Ayrıca bu yoldaşlar 7. Kongrede bu MK'yı seçen yoldaşlar. Bu kısa zaman dilimi içinde ne oldu da bir anda KKP MK'sı 'Avrupa MK'sı' oldu. Bununla da kalmadı ülkedeki yasal partiye kurumsal olarak KKP MK'sını tanımama kararı aldılar.

İki kongre arası yetkili olan organ Merkez Komitesidir. Merkez Komitesi tüzükten almış olduğu yetki ve yükümlülükle partiyi yönetir. Hiç bir parti üyesi MK'nın onayı olmadan toplantı organize edemez. KKP MK'sını tanımadığını ve onlar ile görüşmeyeceğiz diyerek yurtdışına gelip gizli olarak toplantı organize etmek ve toplantının gizliliği deşifre olunca tamam biz kararımızı es-

nettik KKP MK'sı da bu toplantıya katılabilir diyerek adeta parti yapısıyla dalga geçer bir tutum içine girilmesinin takdirini yine parti yapısına bırakıyorum.

Yoldaşlar,

Parti genel kongresi en yüksek organdır. Merkez Komitesi iki kongre arası görev yapan bir organdır. MK'nın görev ve sorumlulukları tüzük tarafından belirlenmiştir. İki kongre arası parti yapısını yönetir. Partiyi bir sonraki kongreye taşır. Kongreye davet ettiği üyeler ve delegeler katılır. Merkez Komitesinin izni olmadan kongreye kimse katılamaz.

Yoldaşlar,

Parti kongresine davet edilip de zorunlu nedenlerden dolayı (cezaevi, hastalık, vb.) katılamayan yoldaşlar MK'nın bilgisi dahilinde yazılı olarak oyunu bir başka yoldaşına devir edebilir. Onun dışındaki oy devir işlemi parti tüzüğüne uymamaktadır.

Yoldaşlar,

Her oluşum ve her kurum kendi tüzel kişilikleri ile anılır. Onun var olan tüzel kişiliği korunduğu oranda itibar görür. Ve bu itibar görme olayı süreç içinde sempatiye ve saygıya bürünür.

Partimizin 35 yıllık geçmişi bu denli sempati ve saygı hak eden şanlı bir tarihsel geçmiştir. Buna her üyenin ve taraftarın saygı göstermesi gerekir. Çünkü bu kurum kendiliğinden oluşmadı. Bu kurumun oluşmasında gerek burada bulunan ve gerekse bulunamayan her

yoldaşın katkısı ve dayanışması büyüktür. Onun için kurumlarımıza sahip çıkmak ve saygı göstermek herkesin uyması gereken bir görevdir. Kuruma saygı göstermek o kurumu büyütür. Kurumu oluşturan üyeleri değil. Bu durum çok iyi bir şekilde kavranmalıdır.

Yoldaşlar,

Bir noktadan partimizin içinde bulunduğu sorunun fotoğrafını çekmeye çalıştım. Ortaya çıkan tablo bir soruyu net bir şekilde parti yapısına soruyor. Bu olağan üstü durum devam mı edecek yoksa partinin kollektif iradesiyle çözülecek mi? Her yoldaşın soruna bu noktadan bakıp yanıt araması gerekecektir. Ülkemiz ve bölgemizde dünden daha fazla oranda KKP'ye gereksinim olduğu bir gerçektir. Artı gelinen bu noktada yasadışı parti yapısının titizlikle korunması gerektiği de bir başka gerçektir.

Yani günümüz koşullarında yasadışılık aşıldı olgusu ülkenin gelmiş olduğu durum itibariyle aşılmadığının göstermektedir.

Partimizin 8. Olağanüstü kongresi partide var olan sorunların çözülmesi için uğraş gösterirken bir başka açıdan enerjisini ve gücünü parti yapısını büyütme noktasına getirmelidir. Kürdistan bir bütün olarak gerek bölge devletlerinin gerekse uluslararası emperyalizmin gündeminin birinci sırasını oluştururken

partimizin kendi iç sorunlarına büzülmesi tarihsel olarak bakıldığında bir şanssızlık olarak değerlendirmekteyim. Çünkü, bugün öne çıkma günüdür.

Bugün Kürdistanın her karış toprak parçasına ayak basma günüdür. Kürt ulusu bir bütün olarak mücadelle ederken KKP'nin kendi iç sorunlarıyla didişmesinin faturasını ileride bu bayrağı devir alan yoldaşlar ödeyecektir. Onun için zaman gecirmeden sorunun çözümüne dönük çözümler üretmemiz ertelenemez bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Rojavada olmayan, Küzey Kürdistanda olmayan bir KKP düşünülemezdir. KKP'nin yeri ülke topraklarıdır. Bu kongre 2011 yılında alınan kararı iptal etmelidir.

Yoldaşlar,

Söylenecek çok şey var ama burada noktayı koymak istiyorum. Kongremizin geleceğe dönük sağlıklı ve dinamik kararlar alacağına olan inacımla hepinizi bir kez daha devrimci duygularıyla selamlıyorum.

Dengê Welad

SEKİZİNCİ KONGRE SONUÇ BİLDİRİSİ

KÜRDİSTAN HALKLARINA

Kürdistan işçi ve emekçilerinin sınıf partisi Partiya Komünista Kürdistan (KKP) 13 – 14 Mayıs 2017’de 8. Kongresini başarıyla gerçekleştirdi.

Kongremiz temel gündem maddesi olan “Partinin Yeniden Yapılandırılması” konusu ekseninde önce Merkez Komitesi Politik ve Faaliyet Raporu’nu sonra Divan’a sunulan Karar Tasarılarını tartıştı ve oyladı. 8. Kongremizin hepsi de önemli kararları partimizin yeni baştan şekillenmesi yönünde atılmış ciddi adımlar niteliğindedir.

Partimiz en başta Kuzey Kürdistan, sonra öteki Kürdistan parçaları ve nihayet Türkiye ve Ortadoğu halklarının en devrimci, en militan örgüt ve gruplarıyla birlikte mücadele alanlarında eylem birliği yapmayı, komünist ilkelerimizden taviz vermeden beraber çalışmayı baş görevlerimizden biri saymaktadır. Bu temelde diğer devrimci güçlerle dostane ilişkileri kavgâ alanlarında kuracaktır.

Partimizin bugünkü gerek merkezi yapısında gerekse gövdesindeki sınıfsal bileşiminde proleter öğeler ağırlıktadır. Ancak iç kesimleri başta gelmek üzere Kürdistan’da yeniden örgütlenme, çok uluslu ülkemiz Kürdistan’da bütün halklardan emekçilerle birlikte ruhta, bilinçte ve kavgada DAHA ÇOK

KÜRDİSTANLILAŞMA, GENÇLEŞME, KADINLAŞMA, PROLETERLEŞME ihtiyacı Kongremizin saptadığı en acil ÖRGÜTSEL ihtiyaç durumundadır. Partimiz tüm Kürdistan komünistlerini bu hedef temelinde partimizle ilişkilene, gelecek ilk Kongremiz’de ele alacağımız program ve tüzük değişiklikleri hakkında başlatacağımız açık tartışma süreçlerine katkı sunmaya ve mücadele alanlarında eylem birliği yapmaya çağırır.

Kürdistan’daki halklarımız: Kürtler, Ermeniler, Süryaniler, Araplar, Gürcüler, Türkler, Azeriler ...’den bütün işçi, emekçi, gençlerimiz, aydınlarımız, kadınlarımız... Kısacası TC sömürgeciliğinin baskısı altındaki bütün ezilenler! 8. Kongresini gerçekleştiren ve önüne yeni hedefler koyan partiniz Partiya Komünista Kürdistan’a omuz verin! Partimizi, soykırımcı Türk rejimine karşı ülkemizin bütün alanlarında örgütleyerek alanlara, direnişlere taşıyalım ki harâmlerin, sömürgecilerin saltanatını yıkalım! **ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ SÖMÜRGEÇİ BOYUNDURUĞU KIRALIM!** Hep birlikte özgür, demokratik ve sosyalist Kürdistanı kuralım!

Ülkemiz Kürdistan’daki bütün komünist grup, çevre ve kişileri kendi öz partileri olan KKP saflarında bu uğurda örgütlü mücadeleye çağırıyoruz!

14. 05. 2017 , KKP 8. GENEL KONGRESİ

WEB Sayfası: www.dengekurdistan.de

Mail Adresi: dengekurdistan@outlook.com

Yazışma Adresi: Mehmet Yasar
Neugasse 4
6340 Baar / Schweiz